

lyser Københavns Fængsler, at det vil kunne medføre et øget træk på ressourcerne.

Selv om SF samlet set stemmer for regeringens lovforslag, må SF understrege de bekymringer, der findes i forhold til de fremkomne høringssvar – som både peger på, at lovforslaget medfører bevis- og fortolkningsmæssige problemer hos domstolene, og på, at begreberne, der anvendes, er for vage og upræcise. Der peges tillige på, at forslaget om en tidobling af dusører kan skabe problemer, ligesom CEPOS kritiserer, at zoneforbuddet kan føre til magtmisbrug. Endelig er SF bevidst om, at straffeskærpelserne vil medføre forskelle i strafniveauerne, som ikke kan synes rimelige. Disse forhold, mener SF, er den stærkeste indikator på, at lovforslaget bør revideres efter 2 år, sådan som S og SF har foreslået.

SF kunne heller ikke støtte S's ændringsforslag om at udvide brugen af minimumsstraf af de samme årsager, som SF ikke kunne støtte regeringens ændringsforslag. SF anerkender, at minimumsstraf er et usædvanligt svar på en usædvanlig situation, og SF har derfor lagt afgørende vægt på, at når et skydevåben medbringes i det offentlige rum, opstår der en umiddelbar og konkret fare for, at det anvendes, hvilket er særlig strafværdigt. SF kan tilslutte sig regeringens betragtninger, jf. svar på spørgsmål 16, som er optrykt som bilag 2 til tillægsbetænkningen, om, at indførelse af minimumsstraffe rejser en række vanskelige principielle spørgsmål, og ønsker ikke at udbrede denne til andre områder end det i det oprindelige lovforslag nævnte.

SF ser dog strengt på alle overtrædelser af våbenlovgivningen og noterer, at strafferammen allerede med det oprindelige lovforslag ville være blevet hævet markant i forhold til våbenlovsovertrædelser i forbindelse med verserende bandeopgør, og som Socialdemokraternes og regeringens ændringsforslag ønsker at skærpe. En sådan skærpelse ville være ganske i tråd med SF's indstilling til lovforslag nr. L 171 (folketingsåret 2007-08, 2. samling), hvor SF støttede en skærpelse af strafferammen i forhold til skydevåben. Det er derfor SF's opfattelse, at Folketinget i stedet burde afvente virkningen af disse straffeskærpelser.

Endelig anerkender SF, at straf ikke kan stå alene. Hvis problemer med bandekriminalitet skal løses, skal der en langsigtet forebyggende og resocialiserende strategi til. Dette er baggrun-

den for S's og SF's fælles forslag til folketingsbeslutning nr. B 191 om en effektiv og langsigtet bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Beslutningsforslaget er optrykt som bilag 3 til tillægsbetænkningen, og SF stillede ved 2. behandling ændringsforslag om, at beslutningsforslagets indhold blev konkretiseret i et lovforslag.

Straffeskærpelser holder kun bandemedlemmer fra gaden lidt længere. Det forhindrer ikke kriminalitet, og det forhindrer ikke, at ny kriminalitet sker efter endt afsoning. SF kan konstatere, at på det forebyggende og det resocialiserende plan har regeringen ingen nye ideer, hvis man ser bort fra forslaget om et banderåd.

SF har ikke set noget fra regeringen, der gør, at man stopper banderne på lang sigt. Sociolog Michael Hviid Jacobsen sagde på høringen i Folketinget, at Danmark befinder sig på et nulpunkt, hvad angår værktøjer til de-gangning, dvs. det at få folk ud af bandemiljøerne. De værktøjer vil SF ellers gerne være med til at udvikle.

SF ser med stor alvor på hver af de unge, vi taber til kriminalitet. Derfor har SF sammen med S fremlagt en lang række initiativer, der skal forebygge, at unge mennesker ender i bander. Vi vil bl.a. udvikle mandsopdækning som metode og skabe væresteder, der passer til de unge og har de åbningstider, der er behov for. SF vil fastholde dem i uddannelse, som vi ved er en grundsten i at leve et kriminalitetsfrit liv. SF vil skaffe dem i arbejde, og vi vil sikre hjælp til dem, der har forskellige psykiske sygdomme, ved at screene dem første gang, de laver noget groft. SF ønsker faktisk, at der skal sættes konsekvent ind, første gang de unge laver noget kriminelt. Der skal reageres.

SF har også et væld af forslag til indsatsen i fængslerne. Mere uddannelse – og behandling, for vi hørte jo ved høringen, at mange af bandemedlemmerne må forventes at være psykisk ustabile. Og et effektivt efterværn er nødvendigt. Vi har alt for mange dårlige løsladelser, hvor indsatte ender på sofaen hos kammersjukkerne, fordi de endnu engang løslades til gaden.

Desuden er der grundlæggende et stort behov for at koordinere indsatserne mellem de forskellige myndigheder. Der er behov for et bredt samarbejde mellem politi, sociale myndigheder, jobformidling, psykiatri, beboerforeninger og væresteder. Og også på ministerielt niveau skal der koordineres, så vi kan få en national handlingsplan for bekæmpelse af organiseret kriminalitet.